

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/151/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120377774
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6120377774.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Olgy Mičietovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu W.. B.. T. D., nar. X.XX.XXXX, bytom I., M. XXJ, zast. JUDr. Matúšom Králikom, PhD., advokátom, so sídlom Košice, Floriánska 19, IČO: 52 341 542, proti žalovanému PUMPERHAUS, s.r.o., so sídlom Spišská Nová Ves, Štefánikovo námestie 4, IČO: 46 511 318, zast. JUDr. Miroslavou Slovinskou, advokátkou, so sídlom Spišská Nová Ves, Štefánikovo námestie 13, IČO: 42 319 617, o zaplatenie 1.499,73 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 11C/65/2020-138 zo 16.6.2021 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.499,73 € s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30.9.2020 do zaplatenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II) a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (III.).

2. Rozhodol takto o žalobe skutkovo odôvodnenej tvrdením žalobcu, že je od 17.6.2016 spoluvlastníkom pozemku parc. č. 2167/7 vo výmere 508 m², evidovanej v registri "C" na liste vlastníctva č. XXXX v k. ú. Spišská Nová Ves, okres: Spišská Nová Ves, obec: Spišská Nová Ves, vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 2/7 a jeho ideálny podiel na pozemku tvorí výmeru (508 m²) 2/7 = 145,14 m². Pozemok od 30.12.2013 užíva žalovaný, keďže na celej ploche dotknutého pozemku sa nachádza jeho stavba - Dom kultúry, stavba so súp. č. 2499, na adrese Š. C. X, O. C. A., stavba evidovaná na liste vlastníctva č. XXXXX v k. ú. Spišská Nová Ves, okres: Spišská Nová Ves, obec: Spišská Nová Ves. Na podklade platobného rozkazu sp. zn. 4Up/349/2019 z 11.4.2019 vydaného Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní, právoplatným a vykonateľným dňa 21.5.2019, za obdobie od 17.6.2016 do 19.3.2019, žalovaný zaplatil žalobcovi za užívanie pozemku titulom vydania bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 2.628,20 € s prísl. Žalobca so žalovaným po vydaní uvedeného platobného rozkazu komunikoval, predložil mu návrh Zmluvy o odplatnom užívaní nehnuteľnosti, ale žalovaný nereagoval, hoci naďalej užíva bez právneho dôvodu pozemok. Preto si žalobca uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu za obdobie od 20.3.2019 až do 31.8.2020. Žalobca vyčíslil istinu v zmysle ustálenej súdnej praxe (obvykle ako ročné nájomné vo výške 10 % z trhovej hodnoty dotknutého pozemku za 1 m²) s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.5.2016 pod sp. zn. 2Co/161/2015. Vychádzal pritom z trhovej hodnoty 65 € za 1 m² v roku 2017 - stanovenej znaleckými posudkami pre obdobné pozemky, ktorými disponuje

mesto Spišská Nová Ves, ako aj s poukazom na obdobný prípad vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie vedľajších pozemkov - susedných pozemkov k týmto konaním dotknutému pozemku. Poukázal na list Mesta Spišská Nová Ves zo dňa 24. 3.2017 ohľadom trhovej hodnoty pozemku v roku 2017 a Dohodu o urovnaní ohľadom záväzku z bezdôvodného obohatenia Mesta Spišská Nová Ves na úkor B.. W.. T. D. z dôvodu užívania pozemkov bez právneho dôvodu podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, a to pozemku s parcelným číslom 71462 vo výmere 32 m² a pozemku s parcelným číslom 71463 vo výmere 272 m², obe parcely evidované v registri "E" na liste vlastníctva č. XXXX v k. ú. Spišská Nová Ves, okres: Spišská Nová Ves, obec: Spišská Nová Ves.

3. Platobný rozkaz sp. zn. 17Up/1716/2020 z 24.9.2020 vydaný Upomínacím súdom, žalovaný napadol včas podaným, odôvodneným odporom. Uviedol v ňom, že v rámci listu vlastníctva č. XXXXX, na ktorom je evidované jeho výlučné vlastníctvo stavby so súp. č. 2499 - druh stavby 16, popis stavby Dom kultúry v Spišskej Novej Vsi, v pomere 1/1 titulom kúpnej zmluvy V-3338/2013 z 30.12.2013 je uvedené, že právny vzťah k parcelám, na ktorých leží stavba so súp. č. 2499, je evidovaná na listoch vlastníctva č. X, XXX, XXXX, a v prípade parcel 2167/4 a 2167/8 predmetný právny vzťah evidovaný na liste vlastníctva nie je. Pokiaľ ide o úhradu sumy 2.628,20 €, úroku z omeškania v plnej výške a trov konania, pristúpil k tomu len z dôvodu, že v čase kedy mu bol do elektronickej schránky doručovaný platobný rozkaz, mal technické problémy a nedokázal sa do svojej elektronickej schránky prihlásiť. Z uvedených dôvodov, teda z dôvodu neprebratia platobného rozkazu doručeného do jeho elektronickej schránky, sa o vydaní tohto platobného rozkazu dozvedel až v čase, kedy mu uplynula 15-dňová lehota na podanie odporu voči platobnému rozkazu. Mal však záujem podať odpor aj voči tomuto prvému platobnému rozkazu a namietať nárok žalobcu. Úhrada nárokov uplatnených žalobcom v konaní sp.zn. 4Up/349/2019 preto nemá vplyv na od počiatku žalobcovi prezentovaný názor žalovaného, že pozemky nachádzajúce sa pod budovou Domu kultúry patria vlastníkovi tejto budovy, a to z dôvodu vysporiadania predchádzajúcich majiteľov v čase realizácie výstavby areálu Domu kultúry. Žalovaný tvrdil, že k chybnému postupu došlo v minulosti, a to napriek vyporiadaniu predchádzajúcich vlastníkov pozemkov nachádzajúcich sa pod budovou Domom kultúry, jednak pridelením náhradného bývania, ako aj vyplatením. Pri nadobúdaní nehnuteľnosti: Dom kultúry bolo žalovanému jednoznačne prezentované, že pozemky nachádzajúce sa pod touto budovou, mu patria. Po preskúmaní listov vlastníctva č. X, XXX X. XXXX je zrejmé, že podľa zápisu v katastri nehnuteľností vlastníkmi parcel, na ktorých leží stavba so súp. č. 2499, sú iné osoby, ako osoba vlastníka stavby ležiacej na predmetných parcelách. Titulom nadobudnutia vlastníctva k predmetným parcelám bolo navrátenie pozemkov v zmysle reštitučného zákona. Poukázal na znenie § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov a dôvodil, že právne vzťahy k parcelám, na ktorých leží predmetná stavba vo výlučnom vlastníctve žalovaného, mali byť vysporiadané spolu s predmetnou stavbou, nakoľko nároky na územie pred začatím výstavby domu kultúry (r. 1976) boli vysporiadané. Žalovaný mal za to, že právne vzťahy k parcelám, na ktorých leží predmetná stavba v jeho výlučnom vlastníctve, mali byť vysporiadané spolu s predmetnou stavbou, nakoľko nároky na územie pred začatím výstavby domu kultúry (r. 1976) boli vysporiadané. Vyjadril názor, že v rámci reštitúcie nie je možné vydať pozemok inej osobe, ako osobe vlastníka stavby stojacej na predmetnom pozemku. V súlade s uvedeným žalovaný požiadal Okresný úrad Spišská Nová Ves, katastrálny odbor o opravu chyby v katastrálnom operáte v rozsahu zapísania vlastníckeho práva k parcelám 2167/1, 2167/4, 2167/5, 2167/6, 2167/7, 2167/8 a 2167/9 v prospech výlučného vlastníka stavby so súpisným číslom 2499 - druh stavby 16, popis stavby Dom kultúry, evidovanej na liste vlastníctva č. XXXXX, v okrese Spišská Nová Ves, obec Spišská Nová Ves, katastrálne územie Spišská Nová Ves t.z. v prospech obchodnej spoločnosti PUMPERHAUS, s.r.o., so sídlom: Štefánikovo námestie 4, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 46 511 318, a teda sa domáha vlastníctva aj k pozemkom, ktorých podľa zápisov na LV č. XXXX, k.ú. Spišská Nová Ves, parcela registra "C," parcelné č. 2167/7, o výmere 508 m², sa titulom Darovacej zmluvy V-1413/2016 zo dňa 17.6.2016 stal žalobca v spoluvlastníckom podiele 2/7 k celku, a teda rozhodnutie v tejto veci súvisí s rozhodnutím o prejudiciálnej otázke. Z opatrnosti namieta aj výšku požadovanej náhrady za bezdôvodné obohatenie.

4. Žalobca reagoval na odpor tým, že uviedol, že vyjadrenia žalovaného nemajú parametre ani len unesenia bremena tvrdenia a tobôž nie bremena dôkazu, lebo žalovaný neoznačuje žiaden dôkaz na podporu svojich tvrdení. Poukázal na to, že zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom na ktorý sa žalovaný odvoláva,

upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré tvoria poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria a lesný pôdny fond, teda sa vzťahuje výlučne na pozemky v extraviláne obce. Preto považoval odkaz na tento zákon za nesúvisiaci s predmetom daného sporu a tvrdenie žalovaného, že „...právne vzťahy k parcelám, na ktorých leží predmetná stavba vo výlučnom vlastníctve žalovaného, mali byť vysporiadané spolu s predmetnou stavbou,...“ mal za zmaťoché.

5. Vykonaným dokazovaním, z výpisu z LV č. XXXX, k.ú. Spišská Nová Ves, súd zistil, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na tomto liste vlastníctva, nachádzajúcimi sa v k.ú. Spišská Nová Ves, a to pozemku s parc. č. 2167/7 vo výmere 508 m² vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 2/7. Vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Spišská Nová Ves, katastrálny odbor V 1413/16 dňa 17.6.2016. Podľa výpisu z LV č. XXXXX, k.ú. Spišská Nová Ves, žalovaný je výlučným vlastníkom stavby súp.č. 2499 stojacej okrem iného na parcele č. 2167/7. Z písomností Mestského úradu Spišská Nová Ves označených ako "Vlastníctvo pozemkov v Spišskej Novej Vsi" z 24.3.2017 vyplynulo, že mesto navrhlo žalobcovi prevod jeho spoluvlastníckeho práva k podielom na pozemkoch parcela č. KN-E 71462 o výmere 32 m² a KN-E 71463 o výmere 272 m² v prospech mesta s tým, že podľa dostupných znaleckých posudkov je cena cca 65 €/ m². Podľa dohody o urovaní uzavretej dňa 22.10.2018 medzi žalobcom a Mestom Spišská Nová Ves bola uzavretá dohoda o vydaní bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov v spoluvlastníctve žalobcu zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. Spišská Nová Ves s parc. č. 71462 a 71463, ktoré Mesto Spišská Nová Ves užíva dlhodobo, nachádzajú sa na nich jeho stavby a jeho upravené verejné priestranstvá. Obvyklá cena nájmu za m² za rok užívania pozemku podľa dohody je 6,50 €/ m² ročne resp. 0,018 € / m² denne. Z inflačnej kalkulačky INEKO vyplynulo, že spotrebiteľská cena, ktorá v roku 2017 činila 65 € po pripočítaní priemernej inflácie v roku 2019 činí 68,36 € a v roku 2020 činí 71,68 €. Zo žiadosti o opravu chyby v katastrálnom operáte zo dňa 3.9.2020 súd zistil, že žalovaný požiadaval o opravu údajov v katastri nehnuteľností, čo sa týka parcel, na ktorých stojí jeho stavba. Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 9C/18/2019-70 zo 16.7.2019 zistil, že predchodkyňa žalobcu podala žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia za dlhodobé užívanie pozemkov zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. Spišská Nová Ves, ktoré sú v jej spoluvlastníctve zo strany Mesta Spišská Nová Ves. Predmetné nehnuteľnosti získala na základe osvedčenia o dedičstve sp.zn. 1D/163/2015 a sp.zn. 13D/163/2015 a tieto následne previedla darovacou zmluvou na svojho syna W.. B.. T. D.. Mesto Spišská Nová Ves nárok žalobkyne nespochybňovalo, vznieslo však námietku premlčania a po zrušení zamietavého rozsudku Krajským súd v Košiciach uznesením sp.zn. 5Co/408/2019 za 12.1.2021, súd prvej inštancie opätovne rozhodol rozsudkom sp.zn. 9C/18/2019-142 zo 4.5.2021 a žalobkyňa priznal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 171,98 € s príslušným úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

6. Na vec súd aplikoval § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 70 ods. 1, 2, § 7 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“). Žalovaným vznesenú námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v konaní posúdil ako nedôvodnú a jeho oprávnenie uplatňovať hmotnoprávny nárok titulom bezdôvodného obohatenia mal za relevantne preukázaný s poukazom na jeho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, za ktorých užívanie bezdôvodné obohatenie uplatňuje a ktoré vyplýva z predloženého listu vlastníctva č. XXXX k.ú. Spišská Nová Ves i z rozhodnutia Okresného úradu Spišská Nová Ves, katastrálny odbor V 1413/16 zo dňa 17.6.2016. Súd argumentoval, že vlastníctvo resp. spoluvlastníctvo parcely č. 2167/7 akceptuje a nespochybňuje ani právny predchodca žalovaného Mesto Spišská Nová Ves, čo je zrejme z jeho návrhu na odplatný prevod vlastníckeho práva k pozemkom z 24.3.2017, tiež z dohody o urovaní z 22.10.2018 a táto skutočnosť vyplýva i z konania vedeného tunajším súdom medzi predchodkyňou žalobcu a Mestom Spišská Nová Ves sp. zn. 9C/18/2019. Súd na základe uvedeného mal za to, že nemal dôvod prejudiciálne sa zaoberať postupom právnych predchodcov sporových strán. Konštatoval, že nie je sporné, že žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - stavby (Dom kultúry) súp. číslo 2499 zapísanej na LV č. XXXXX, k.ú. Spišská Nová Ves, ktorá ako je zrejme z výpisu z katastra nehnuteľností, leží okrem iných i na parcele č. 2167/7, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve žalobcu. Z LV č. XXXXX, ani z iných písomností nevyplýva, že by vlastnícke právo k predmetnej parcele svedčilo žalovanému. Skutočnosť, že bol pri kúpe stavby ubezpečený, že nadobúda i pod ňou ležiaci pozemok súd vyhodnotil ako irelevantnú, vychádzajúc z toho, že pre prevod nehnuteľností zákon obligatórne predpisuje písomnú formu s následným vkladom vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Práve naopak, z predložených dôkazov mal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že vlastníctvo k parcele č. 2167/7 svedčí žalobcovi. Pokiaľ ide o výpočet bezdôvodného obohatenia žalobcom, tento bol podľa názoru súdu realizovaný zákonne. Vychádzal z ustálenej súdnej praxe podľa ktorej obvyklé nájomné

predstavuje 10 % z trhovej hodnoty dotknutého pozemku. V danom prípade, ako to vyplýva z vyjadrenia Mesta Spišská Nová Ves z 24.3.2017, ale i z Dohody o urovaní z 22.10.2018 uzavretej medzi žalobcom a Mestom Spišská Nová Ves, na vyplatenie bezdôvodného obohatenia na pozemky parc. registra "E" č. 71462 a 71463, obe rovnako ako žalovaným užívaná parcela registra "C" č. 2167/7 zapísané na LV č. XXXX, ako druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, činí trhovú hodnotu pozemku 65 € za 1 m² v roku 2017. Táto prepočítaná o infláciu v roku 2019 činí 68,36 € za 1 m² a v roku 2020 činí 71,68 € za 1 m². Výsledná suma predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia za užívanie vyššie označeného pozemku v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobcu od 20.3.2019 do 31.12.2019, t.j. za 287 dní. Z uvedeného vyplýva, že suma denného bezdôvodného obohatenia ako 0,019 € vynásobením počtu dní za rok 2019 (287 dní) vynásobením spoluvlastníckeho podielu žalobcu (145,14 m²) činí 791,45 € (0,019 € x 287 dní x 145,14 m²). Ročná cena nájmu v období od 1.1.2020 do 31.8.2020 predstavuje sumu 7,168 € (10 % z trhovej hodnoty) za 1 m², resp. 0,020 € za 1 m² denne. Výsledná suma predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia za užívanie vyššie označeného pozemku v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobcu od 1.1.2020 do 31.8.2020, t.j. za 244 dní. Ročná cena nájmu za rok 2020, teda suma denného bezdôvodného obohatenia ako 0,020 € vynásobením počtu dní za rok 2020 (244 dní) vynásobením spoluvlastníckeho podielu žalobcu (145,14 m²) činí 708,28 € (0,020 € x 244 dní x 145,14 m²). Súd na základe uvedeného uzavrel, že nárok žalobcu je dôvodný, a zaviazal žalovaného k vydaniu bezdôvodného obohatenia za obdobie 20.3.2019 až do 31.8.2020 spolu vo výške 1499,73 €. Nestotožnil sa však s argumentáciou žalobcu ohľadne uplatnených úrokov z omeškania a priznal mu právo na ich náhradu podľa vládneho nariadenia č. 87/95 Z.z., dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanému, kedy sa tento mohol s nárokom objektívne oboznámiť t.j. od 30.9.2020 do zaplatenia a prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7. S poukazom na ust. § 151 ods. 2, § 153 ods. 1, 2, 3 CSP súd argumentoval, že v rámci svojej diskrečnej právomoci na vyjadrenie žalovaného zo dňa 12.5.2021 a s ním predložené listinné dôkazy neprihliadol, pretože bol toho názoru, že tento prostriedok procesného útoku nebol uplatnený včas. Uviedol, že žalovaný mal vzhľadom na opakované odročenie pojednávania z dôvodu zlej epidemiologickej situácie na ich predloženie poskytnutý nadštandardný priestor. Rovnako tak mohol urobiť i v konaní predchádzajúcom prebiehajúcej konaniu, vedenom na Upomínacom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 4Up/349/2019. Súd bol toho názoru, že vzhľadom k tomu, že protistrana nemala dostatok priestoru na svoje oboznámenie a prípadnú reakciu, by si ich vykonanie vyžadovalo potrebu ďalších úkonov a znamenalo by nutnosť odročenia a opätovného nariadenia ďalšieho pojednávania.

8. Žalovaný namietal výšku žalobcom uplatnenej náhrady za bezdôvodné obohatenia. Na túto námietku súd podľa § 151 ods. 2 CSP neprihliadal, pretože podľa uvedeného zákonného ustanovenia mal žalovaný pri popretí skutkových tvrdení protistrany uviesť vlastné tvrdenia, čo sa však nestalo. Z uvedeného dôvodu považoval skutočnosti týkajúce sa výšky bezdôvodného obohatenia za nesporné.

9. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že plne úspešnému žalobcovi priznal právo na plnú náhradu trov konania voči žalovanému, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

10. Rozsudok vo vyhovujúcom výroku I. a výroku III. o náhrade trov konania napadol včas podaným odvolaním žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie len konštatoval preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, bez relevantného zdôvodnenia v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia, podľa odvolateľa nevyplýva ako súd prvej inštancie posúdil skutkové tvrdenia a právne argumenty žalovaného. Súd odôvodňoval rozsudok poukazovaním na iné konanie, pričom tak učinil bez návrhu sporových strán. Podľa žalovaného tým porušil rovnosť zbraní a neprimerane zasiahol do práva na spravodlivý proces, keď vykonal dôkaz, ktorý strany nenavrhli. Oboznamoval, bez návrhu ktorejkoľvek zo strán sporu, so spisom 9C/18/2019 tamojšieho súdu, čo zakladá porušenie rovnosti braní sporových strán a súd týmto neprimerane zasiahol do práva na spravodlivý proces. Žalovaný mal za to, že stanovisko právnych predchodcov strán sporu je pre toto konanie irelevantné. Vytkol súdu prvej inštancie, že neprihliadol na jeho vyjadrenie zo dňa 12.5.2021, v ktorom preukazoval, že žalobcovi nesvedčí aktívna vecná legitímácia. Nesúhlasil s konštatovaním súdu o nesporení si povinnosti v zmysle ust. § 150 ods. 1 CSP riadne a včas - argumentoval, že

vyjadrenie, na ktoré súd neprihliadal, spracovával dlho, z dôvodu nespolupráce štátnych orgánov - Okresného úradu Spišská Nová Ves, katastrálneho odboru v súvislosti s protipandemickými opatreniami, čo však nemôže byť vyhodnotené v jeho neprospech. Svoje vyjadrenie z 12.5.2021 žalovaný podal pred pojednávaním, v dostatočnom časovom predstihu, aby súd mohol toto doručiť protistrane. O nových skutočnostiach relevantných pre toto konanie sa žalovaný dozvedel až po vydaní rozhodnutia o oprave chyby v katastrálnom operáte zo dňa 18.3.2021. Odvolateľ nesúhlasil s názorom súdu, že nedostatočne poprel skutkové tvrdenia žalobcu, s tým, že neuviedol vlastné tvrdenia v súvislosti s namietaním výšky uplatneného nároku. Žalovaný vysvetlil, v čom vidí spornosť uplatneného nároku, nakoľko žalobca ho odkazoval na neznáme znalecké posudky, ktoré nikdy nepredložil. So záverom súdu o neunesení dôkazného bremena sa odvolateľ nestotožnil a tvrdil, že dôkazné bremeno je povinnosťou predovšetkým žalobcu. Pre uvedené dôvody žiadal odvolací súd aby napádaný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pričom si uplatnil i trovy odvolacieho konania.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu vyslovil názor, že napádaný rozsudok je správny a spravodlivý a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje. Otázku aktívnej vecnej legitímácie skúmal súd prvej inštancie dostatočne v takom rozsahu, aby mohol konštatovať, že žalobca je aktívne vecne legitímovaný v tomto spore. Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na skutočnosti vyplývajúce zo sporu vedeného pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 9C/18/2019, na tomto mieste žalobca vyslovil nesúhlas so žalovaným, že týmto spôsobom došlo k porušeniu zásady rovnosti zbraní a k neprimeranému zásahu do práva na spravodlivý proces, nakoľko súd prvej inštancie v tejto otázke postupoval v súlade s ust. § 186 ods. 1 CSP. K námietkam odvolateľa o neprihliadnutí súdu na jeho vyjadrenie z 12.5.2021, žalobca uviedol, že súd postupoval v súlade s ust. § 153 ods. 1 až 3 CSP a s ust. § 220 ods. 2 a v súlade s ust. § 217 ods. 1 CSP, pričom aplikovanie zásady koncentrácie konania posilnenej o sudcovskú koncentráciu konania nie je preto možné hodnotiť ako porušenie zásady rovnosti zbraní. Žalobca uviedol, že odvolateľ ničím nepreukázal, že došlo k nespolupráci štátnych orgánov (Okresný úrad Spišská Nová Ves, katastrálny odbor); pri rozsiahlej výskumnej činnosti žalovaného. V konaní bolo podľa názoru žalobcu preukázané, že obvyklá výška bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku bez právneho dôvodu v dotknutej lokalite mesta Spišská Nová Ves predstavovala v roku 2017 sumu 0,018 € denne za m². Navrhol aby odvolací súd potvrdil napádaný rozsudok a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

12. Žalovaný v duplike odvolania zotrval na svojej doterajšej právnej argumentácii. Zopakoval, že súd nepresvedčivo preskúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, pričom je to povinnosťou súdu i bez návrhu a kedykoľvek v priebehu konania. Trval na tom, že súd porušil zásadu rovnosti zbraní strán sporu, keď počas prednesu právnej zástupkyne žalovaného na pojednávaní dňa 20.5.2021 v momente, keď tento predkladal súdu krátkou cestou podnet, ktorý zaslal Mestu Spišská Nová Ves, upozornil žalovaného, že z dôvodu sudcovskej koncentrácie konania na tento dôkaz nebude prihliadať. Až následne žalobca v rámci ďalšieho prednesu vzniesol námietku koncentrácie konania. K námietkam žalobcu, o tom, že žalovaný nepreukázal nespoluprácu štátnych orgánov, v dôsledku ktorých trvalo žalovanému dlho zhromaždiť dôkazy uvádzané v tvrdení zo dňa 12.5.2021 a na pojednávaní dňa 20.5.2021, žalovaný uviedol, že už na predmetnom pojednávaní vysvetlil, že katastrálny úrad neumožňoval nahliadnutie do dokumentov týkajúcej sa histórie parcely, s ktorou je spojený žalobcom uplatnený nárok.

13. Žalobca v reakcii na toto vyjadrenie zopakoval skutočnosti už skôr uvedené vo vyjadrení k odvolaniu. K porušeniu zásady rovnosti zbraní a k neprimeranému zásahu do práva na spravodlivý proces poukázaním súdu na skutočnosti vyplývajúce zo spisu 9C/18/2019 nedošlo, lebo súd postupoval v súlade s ust. § 186 ods. 1 CSP. Uviedol, že otázka vecnej legitímácie nie je procesnou podmienkou ale je to stav vyplývajúci z hmotného práva. Možnosť aplikovania zásady sudcovskej koncentrácie konania pri skúmaní otázky vyplývajúcej z hmotného práva pri splnení podmienok podľa § 167 v spojení s § 153 a čl. 10 CSP preto nemožno vylúčiť. Argumentoval v súvislosti s pojednávaním 20.5.2021, že žalovaný bol poučený o následkoch sudcovskej koncentrácie konania a súčasne žiadnym spôsobom nepreukázal, že predmetné prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nemohol uplatniť včas. Postup súdu v súlade s § 153 CSP nepredstavuje porušenie zásady rovnosti zbraní strán sporu. Trval na tom, že žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o tom, kedy žiadal katastrálny odbor nahliadnúť do dokumentácie týkajúcej sa histórie parcely, s ktorou je spojený uplatnený nárok a z uvedeného dôvodu tak žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom ním tvrdých skutočností.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 CSP.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 4. 8.2022 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

16. Odvolaním uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu a pod.).

17. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

19. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok žalovaného (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné a vecne správne. Odvolací súd nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie boli nesprávne, nezodpovedajúce tvrdeniam strán a vykonaným dôkazom, príp. založené na chybnom hodnotení vykonaných dôkazov alebo, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli alebo nevyšli za konania najavo, opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo na zistený skutkový stav aplikoval nesprávny právny predpis alebo správne použitý právny predpis (právnou normu) nesprávne vyložil, príp. ho na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy iba skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, v súlade so zákonom a správnym spôsobom vo vzťahu k uplatnenému nároku, prihliadajúc na rozhodujúce skutkové tvrdenia a relevantné argumenty sporových strán, a dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Uplatnený nárok tiež správne právne kvalifikoval a právne predpisy a relevantné zák. ustanovenia aj správne interpretoval a zo zisteného skutkového stavu vyvodil zodpovedajúce právne závery o právach a povinnostiach sporových strán.

20. Odvolací súd nezistil pochybenia ani v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, príp. odnímajúce stranám sporu možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie.

21. Skutočnosti, ktoré žalovaný uviedol v podanom odvolaní, nič nemenia na vecnej správnosti napadnutého rozsudku, lebo nie sú spôsobilé spochybníť správnosť skutkových záverov (skutkových zistení), ku ktorým dospel súd prvej inštancie, ním vykonaného hodnotenia vykonaných dôkazov a ani právnych záverov, na ktorých je preskúmané rozhodnutie založené a neumožňujú prijať rozhodnutie

v danom spore v prospech žalovaného. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie a spôsobom právneho posúdenia veci vo vzťahu k uplatnenému nároku, ako aj so správnym záverom súdu prvej inštancie, že žaloba tak, ako bola uplatnená, je nedôvodná.

22. Súd prvej inštancie uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel, závery, ktoré prijal vysvetlil, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej tak aj po stránke právnej.

23. Pokiaľ ide o závery súdu prvej inštancie, ku ktorým dospel vo vzťahu k otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, odvolací súd sa s nimi stotožňuje. Vecná aktívna legitímácia vyplýva z hmotného práva a má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva. Záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca je v danom spore aktívne legitímovaný, predstavuje otázku spadajúcu pod právne posúdenie veci, t. j. činnosť súdu, pri ktorej súd na zistený skutkový stav aplikuje príslušnú právnu normu. V danej veci je posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu závislé od posúdenia, či je tento vlastníkom, resp. spoluvlastníkom parcely špecifikovanej v bode 2. tohto odôvodnenia, na ktorej je umiestnená stavba Domu kultúry, so súp. č. 2499, na Štefánikovom námestí 4, Spišská Nová Ves, evidovaná na LV č. XXXXX v k. ú. Spišská Nová Ves, ktorej vlastníkom je žalovaný. Pri zohľadnení výsledkov dokazovania vyplývajúcich z listinných dokladov predložených v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, je aj podľa názoru odvolacieho súdu bez akejkoľvek pochybnosti, že žalobca je spoluvlastníkom uvedených parciel a toto jeho spoluvlastnícke právo v čase rozhodovania vo veci, nesporne vyplýva z verejne prístupných údajov, konkrétne z katastra nehnuteľností a v priebehu tohto konania nebolo nesporne žalovaným popreté.

24. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Po zistení, že žalovaný užíva nehnuteľnosti v spoluvlastníctve žalobcu bez uzatvorenia zmluvy o nájme, resp. iného právneho titulu, aktívna vecná legitímácia na podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu platieb za užívanie nehnuteľností svedčí (spolu)vlastníkovi nehnuteľnosti. V súdnej praxi boli riešené viaceré prípady vydania bezdôvodného obohatenia titulom užívania cudzej nehnuteľnosti (pozemku) bez nájmovej zmluvy, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. Majetkovým vyjadrením prospechu získaného užívaním cudzej veci je peňažná suma. Pod pojmom užívanie pozemku, keď je na ňom postavená stavba vo vlastníctve osoby odlišnej od vlastníka pozemku, je potrebné pod týmto pojmom rozumieť umiestnenie stavby na cudzom pozemku. K obohateniu vlastníka stavby potom dochádza už zo samotného titulu vlastníckeho práva, ktoré zakladá jeho oprávnenie užívať stavbu. Povinnosť poskytovať náhradu vlastníkovi pozemku, na ktorom stojí stavba, stíha vlastníka stavby bez ohľadu na to, akým spôsobom realizuje svoje vlastnícke právo.

25. V posudzovanej veci je nesporné, že v rozhodnom období, t.j. za ktoré bol nárok uplatnený, žalovaný ako vlastníka stavby užíval pozemok, o ktorom z verejne prístupných údajov mohol a mal vedieť (už aj vzhľadom na upomínací súdom skôr vydaný platobný rozkaz sp. zn. 4Up/349/2019 z 11.4.2019 vo veci zaplatenia nájmovej za pozemky žalobcu za obdobie 17.6.2016 - 19.3.2019), že ako jeho vlastníka v katastri nehnuteľností nie je vedený on, ale iné fyzické osoby, na úkor ktorých sa užívaním pozemku bez právneho dôvodu obohatil. Napriek tomu pri užívaní dotknutých nehnuteľností (vo svojej procesnej obrane najprv tvrdil, že on je vlastníkom sporných nehnuteľností pod svojou stavbou, neskôr vyjadril pochybnosti o vlastníctve žalobcu a ďalších spoluvlastníkov a mal za to, že vlastníkom je Mesto Spišská Nová Ves) bol nečinný, až do podania ďalšej žaloby o zaplatenie bezdôvodného obohatenia za užívanie cudzích pozemkov.

26. Odvolací súd dodáva, že ak by sa aj názor žalovaného o vlastníctve sporných pozemkov Mestom Spišská Nová Ves potvrdil ako pravdivý, v čase rozhodovania súdov (prvoinštančného aj odvolacieho) táto skutočnosť nespochybniteľne a nesporne nebola zistená a pravdivosť zápisu vlastníckeho práva žalobcu v katastri nehnuteľností nebola vyvrátená. Samotné Mesto Spišská Nová Ves sa svojho vlastníckeho práva k pozemkom nedomáha, t.j. necíti sa byť ich vlastníkom. Vlastníctvo mesta teda tvrdí len žalovaný ako tretia osoba, ktorej naliehavý právny záujem na takomto určení je sporný a otáznny minimálne z toho dôvodu, že jednoznačne užíva pozemky vlastnícky mu nepatriace, čím sa bezdôvodne obohacuje voči ich vlastníkovi. Za takýchto okolností, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti a rýchlosti konania, ktorého predmetom v tejto konkrétnej veci bolo vydanie bezdôvodného obohatenia, bol procesný postup súdu prvej inštancie správny, keď odmietol ako prejudiciálnu otázku riešiť vlastnícke

právo k sporným parcelám (odhliadnuc od toho, že aplikoval ust. § 153 CSP) a vyšiel z pravdivosti zápisu v katastri nehnuteľností, ktorým mal za preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu.

27. V súdnej praxi boli riešené viaceré prípady vydania bezdôvodného obohatenia titulom užívania cudzej nehnuteľnosti (pozemku) bez nájomnej zmluvy, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. Majetkovým vyjadrením prospechu získaného užívaním cudzej veci je peňažná suma, ktorá zodpovedá sumám vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci i s prihliadnutím na druh právneho dôvodu (zmluvného typu alebo vecného práva k cudzej veci), ktorým sa spravidla zakladá právo užívania vzhľadom na jeho rozsah a spôsob; najčastejšie ide o nájomnú zmluvu, kedy sa výška náhrady porovnáva s obvyklou hladinou nájomného, ktoré by bol nájomca povinný plniť za normálnych okolností, ak by vec užíval na základe platnej nájomnej zmluvy. Za vecne a právne správne považuje odvolací súd závery súdu prvej inštancie týkajúce sa určenia výšky bezdôvodného obohatenia. Žalovaný namietal síce výšku uplatneného bezdôvodného obohatenia, ale sám bol v tomto smere nečinný a nepredložil súdu žiadne dôkazy, ktoré by mohli preukázať prípadne inú výšku bezdôvodného obohatenia, než z akej vyšiel súd pri svojom rozhodnutí (napr. ním zadanú objednávku na vypracovanie znaleckého posudku).

28. V preskúmvanej veci odvolací súd skúmal námietku žalovaného, že súd porušil rovnosť zbraní a neprimerane zasiahol do práva na spravodlivý proces, keď vykonal dôkaz, ktorý strany nenavrhli a oboznamoval, bez návrhu ktorejkoľvek zo strán sporu, spis 9C/18/2019 Okresného súdu Spišská Nová Ves, čo zakladá porušenie rovnosti zbraní sporových strán a súd týmto neprimerane zasiahol do práva na spravodlivý proces.

29. Do práva na spravodlivý proces sa premieta aj zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá síce nie je výslovne upravená v ústavnom poriadku, ale má svoj ústavnoprávny rozmer, lebo vyplýva z princípu nezávislosti súdov a sudcov (čl. 46 ústavy). Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Porušením práva na spravodlivý proces je nesporne aj situácia, ktorá nerešpektuje pravidlá vymedzujúce proces vyhľadávania, vykonávania a hodnotenia dôkazov.

30. Podľa platnej zákonnej úpravy právo predkladať dôkazy patrí výlučne stranám (viď predovšetkým ustanovenia § 132 ods. 1, § 149, § 167 ods. 2 až 4 CSP), súd rozhoduje výlučne o tom, ktoré zo stranami sporu navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP) a súd môže výnimočne, avšak len výlučne v zákonom predpokladaných prípadoch vykonať dôkazy, ktoré žiadna zo strán nenavrhla (§ 185 ods. 2 a ods. 3 CSP). Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie postup podľa § 185 ods. 2, 3 CSP zvolil práve v posudzovanej veci, keď na pojednávaní dňa 20.5.2021 oboznámil rozsudok sp. zn. 9C/18/2019 zo 16.7.2019, zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/408/2019 z 12.1.2021 a následný rozsudok sp. zn. 9C/18/2019 zo 4.5.2021, z ktorých (tiež) vychádzal pri určení výšky bezdôvodného obohatenia. Podľa názoru odvolacieho súdu, aj vzhľadom na skutočnosť, že v samotnej žalobe žalobca uvádzal spôsob výpočtu bezdôvodného obohatenia, a teda žalovaný bol s týmto už od doručenia žaloby oboznámený a bola mu daná možnosť reagovať napr. vlastným výpočtom, postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému neprimeranému, intenzívnemu a zjavnému zásahu do práva na spravodlivý proces, ktorý by sa vymykal nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rozmeru, a ktorý by tak zároveň znamenal aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva.

31. Odvolací súd nesúhlasí ani s argumentáciou a námietkami žalovaného v súvislosti s tým, že súd neprihliadol na jeho vyjadrenie a listiny predložené dňa 12.5.2021 a na jeho podnet na prešetrenie a úpravu vlastníckych práv k sporným nehnuteľnostiam predložených na pojednávaní dňa 20.5.2021 (viď uznesenie súdu v zápisnici z 20.5.2021).

32. Koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je spor zrýchliť, zefektívniť, zabrániť tomu, aby strany predkladali skutkové tvrdenia alebo návrhy na vykonanie dôkazov až na pojednávaní, čo by predlžovalo celkový proces z dôvodu potreby odročenia pojednávania. Vychádza sa z názoru, že sudca so znalosťou konkrétnej veci vie najlepšie posúdiť adekvátnosť a včasnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného

útoke a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Súd dostatočne vysvetlil vo svojom rozhodnutí svoj procesný postup, odvolací súd jeho postup podľa § 153 CSP nepokladá ani za príliš reštriktívny, ani zužujúci a stotožňuje sa s ním, už aj vzhľadom na predmet konania v posudzovanej veci (zaplatenie bezdôvodného obohatenia žalovaným) a obsah podania žalovaného a z 12.5. a 20.5.2021.

33. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/2009 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/170/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku.

34. Odvolací súd konštatuje, že sa s v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň odkazuje. Námietky žalovaného v odvolaní sú neopodstatnené, preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

35. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).